

Cystisk fibrosa og Taekwondo

HØGNI SETIR SEG ÍMÓTI LÍKINDUNUM

Hóast 11 ára gamli Hogni var merktur av síni sjúku, tá ið hann luttók á DM í taekwondo fyri kortum, kom hann heim við bronsuheiðursmerki um hálsin

MORTAN ØSTERØ

Uttanfrá er tað ótrúligt, at Hogni yvirhøvur er førur at luttaka og kappast á høgum stigi innan kropsliga krevjandi ítróttin, taekwondo, men sjálvur var hann argur um úrslitið frá seinastu kappingini. Hann kundi staðið á einum hægri skamli móti kappingarlokið, var tað ikki fyri sjúkuna hjá sær.

Trý ára gamal fekk Hogni Kunoy Dávason nevnliga staðfest cystiska fibrosu, eftir fleiri ógvusligar sjúkrareglur í byrjanini av lívinum. Við diagnosuni var møguligt at gera okkurt við sjúkuveðkennini, og drúgvur viðgerðir gjørdust partur av hansara gerandisdegi. Fyriuttan kurar, kanningar og skurðviðgerðir, skal Hogni dagliga seta minst trýggjar tímar av til viðgerð. Hann hevur alla orsök at fella í fátt vegna keðiligar lívstreytir, men svartskygni tykist verða fremmandaorð fyri Høgna. Heldur er tað treiskni og viljin at megna okkurt serligt hvønn dag, sum setir dagskránnar. Heilivágurin skal bara takast, soleiðis, at Hogni kann gera tað hann hevur hug til – taekwondo.

Taekwondo í viðförinum

Bert fýra ára gamal fór Hogni undir at treiskast móti sjúkuni hjá sær og byrjaði at venja kung fu, tá ið familjan Kunoy búði í Kina. Ári eftir fluttu tey til Singapor og har fall valið á koreanska stríðsitróttin taekwondo.

MYND: PRIVAT

So mátti eg bara byrja eitt felag sjálvur. Eg havi valt ymiskt burturúr teimum mátunum at gera taekwondo uppá, sum eg havi prøva í fleiri londum»

– Tað var ordiliga deiligt at sleppa at gera ítrótt, men kung fu er meiri ein kinesiskur ítróttur, meðan taekwondo er ein koreanskur ítróttur. Taekwondo var eisini í Singapor, so tað bleiv bara til tað, tá ið vit fluttu har, sigur Hogni.

Pápi Høgna, Dávur Kunoy Høgna-son, hevur havt eitt arbeiði við nógvari ferðing, og hevur familjan tískil búð í fleiri ymiskum londum. Hóast skiftandi umhvørvi, hevur taekwondo tó altíð verið ein konstantur í lívinum hjá Høgna síðani hann byrjaði, fimm ára gamal. Uttan mun til hvørjum landi hann búði í, var taekwondo partur av skemanum. Tá ið tey fyri lítlum ári síðani skuldu flyta til Føroyar, rann Hogni seg í tann trupulleikan, at útbreidda ítróttargreinin ikki kundi iðkast í Føroyum.

– So mátti eg bara byrja eitt felag sjálvur. Eg havi valt ymiskt burturúr teimum mátunum at gera taekwondo uppá, sum eg havi prøva í fleiri londum, sigur Hogni, sum bert 11 ára gamal undirvísir 80 børnum um vikuna í taekwondo. Summi av børnunum eru heilt upp í 15 ár, og um vikuskifti undirvísir hann foreldrunum.

– Men tað er einki problem. Eg hugsi slettis ikki um, at tey eru eldri enn eg, og tey eru ordiliga røsk at lurta eftir og tíma væl at venja. Tað er mega kul, og snýr seg um venjingina, samanhald og at hava tað stuttligt – ikki um aldurin, sigur hann.

Meiri enn ein ítróttur

Taekwondo varð upprunaliga flutt til Korea umvegis ymsar japanskar stríðsitróttir, tá ið Japan hevði hersett Korea í 40unum. Í byrjanini treivst taekwondo í fleiri ymiskum útgávum, men sum fráleið varð hon savnað undir eini einstakari ítróttargrein. Hóast ítróttargreinin lærir fólk sjálverju við hegnisligum sløgum og spørkum, áleggur hon iðkarunum at sýna hvørjum øðrum virðing og at vera bæði lýdnir og eyðmjúkir. Stórir dentur verður tískil lagdur á, at iðkarin dugir at skilja seg sjálvan frá hendingum, sum ein sjálvur ikki hevur tamarhald á. Verður man fyrri einum ósigri, skal man styrkja seg, og herja á aftur, tí á sær sjálvum kann man hava tamarhald. Ella sum Hogni. Tá hann fekk staðfest cystiska

